

HOOFDSTUK 3

Inleiding

In hoofdstuk drie wordt ons verteld hoe een dictator mensen door middel van de doodstraf wil dwingen tot het aanbidden van een afgod. Daarnaast zien wij ook het verhaal van Gods hulp aan degenen die op Hem vertrouwen. Dit hoofdstuk is ook vandaag nog actueel, want ook in onze dagen worden mensen vervolgd, gemarteld en gedood omwille van hun geloof.

1. Nebukadnezar laat een groot beeld oprichten. Dan. 3: 1

* Hoewel Nebukadnezar gedurende een tijd diep onder de indruk was geweest van de droom kwam hij stilaan in botsing met Gods openbaring. Ongeveer 15 á 17 jaar na de goddelijke uitspraak: “*Gij zijt dit gouden hoofd*” Dan. 2: 31 kwamen zijn persoonlijke ambities naar voor, van die machtige Gods ervaring schoot niets meer over. Zijn ideaal was, een dynastie te vestigen die voor altijd zou bestaan, te meer daar hij ervaren had dat geen machten tegen zijn legers bestand waren. Hij verzette zich tegen het idee dat hij slechts het gouden hoofd was, en uitte zijn ongenoegen hierover door het maken van een indrukwekkend beeld, dat van boven tot onder van goud was. Door het oprichten van dit indrukwekkende beeld (ongeveer 30 m. hoog en 3 m. breed) wou hij eigenlijk zeggen, mijn koninkrijk blijft voor eeuwig, geen ander zal het opvolgen. Wij zien dus dat er een verband is tussen hoofdstuk 2 en 3. Hij besloot Babel onoverwinnelijk te maken. Kleitabletten gevonden uit het toenmalige Babylon vermelden o.a. volgende tekst: “Babylon, koninkrijk der koninkrijken, grootste van alle koninkrijken op aarde, moge mijn koninkrijk eeuwig blijven bestaan.” Deze en gelijksoortige teksten maken ons duidelijk dat de woorden van de Bijbel geen verzinsels zijn maar pure werkelijkheid.

2. Oproep tot aanbidding. Dan. 3: 2-6

* Midden in de vlakte van Dura staat dat reusachtig groot beeld, schitterend in het zonlicht. Iedereen kan het zien. Het wijdingsfeest moest een onvergetelijke gebeurtenis zijn, met een kleurrijke plechtigheid en een ontplooiing van de macht en rijkdom van het grootste rijk van de toenmalige wereld. Babylon was een smeltkroes van vele volkeren en talen en naties, al hun vertegenwoordigers en alle hoog geplaatste personen waren van heinde en verre samengekomen. Dagen lang was de stad in de ban van de kleurrijke optochten, banketten en militaire parades. En dan het hoogtepunt; verzen 4, 5 de heraut roept met luide stem dat iedereen bevolen wordt om zodra de muziek aanvangt zich in aanbidding neer te werpen voor dat gouden beeld. Wie weigert wordt ogenblikkelijk in een brandende oven geworpen. De muziek klinkt, de massa aanbidt, Nebukadnezar is tevreden. Zijn rijk is verenigd, de toekomst is verzekerd, zijn onderdanen gehoorzamen zoals hij het wil.

Hier zien wij de kenmerken van zijn dwangbestuur:

- Alle naties onderwerpen aan één wereldleider.
- Het vrij handelen en denken, (dus de vrije wil), wordt aan banden gelegd.
- Hij laat zich erkennen als God op aarde, politiek en godsdienst gaan hand in hand en van uit dat samengaan wordt de macht uitgeoefend.

3. Sadrach, Mesach en Abednego weigeren het beeld te aanbidden. Dan. 3: 8-11

*.De triomf van Nebukadnezar is van korte duur, terwijl de massa zich opricht, dringen enkele Chaldeeën door tot dicht bij de koning. Zij hebben belangrijke informatie, drie

joodse mannen aan wie de koning hoge ambten had gegeven, durfden het aan, het bevel van de koning te negeren. Toen elke loyale burger zich ter aarde had gebogen, bleven Sadrach, Mesach en Abednego rechtstaan.

Vers 12 onder de schijn van getrouwheid aan staat en godsdienst, beschuldigden de Chaldeeën de drie Judeeërs van ondankbaarheid: “aan hen werd namelijk door de koning het bestuur over het gewest Babel opgedragen,” terwijl nu duidelijk bleek dat zij de goden van Babel niet erkenden noch aanbaden.

* Waar halen zij de moed om zoiets te doen? En dit tegenover die machtige wereldheerser en die massa vooraanstaande leiders. Het knelpunt bij de drie vrienden lag op religieus vlak. Zij waren zeker bereid Nebukadnezar te erkennen en te gehoorzamen; doch er was een grens.

Vanuit politiek en burgerlijk standpunt is er geen probleem, gaat het echter om goddelijke beginselen, dan komt de gehoorzaamheid aan God op de eerste plaats. Een ander duidelijk voorbeeld hiervan vinden wij in **Hand. 5: 26-29**. Het gezag van de overheid is begrensd tot het aardse beleid. Waarom dat zo is, lezen wij in **Exo. 20: 1-6** Het gaat hier om de tien geboden. Wanneer wij het tweede gebod lezen, weten wij onmiddellijk waar het bij de drie vrienden om ging. Zij kozen er voor God te gehoorzamen boven de koning.

4. Reactie van Nebukadnezar. Dan. 3:13-15

* Bij het horen van dit nieuws is de koning woedend; hij voelt zich ernstig vernederd. Toch beheerst de koning zich en wenst een verklaring voor hun gedrag. Hij stelde hen de vraag: “*Is het met opzet, Sadrach, Mesach, en Abednego, dat gij mijn goden niet vereert en het gouden beeld dat ik heb opgericht niet aanbid?*” Een nieuwe kans wordt hen dus geboden en nog wel door de koning zelf.

*Wij lezen in de verzen **16- 18** hoe zij hierop reageren. Zij zijn beginsel vast, God is dé enige die zij willen aanbidden en eren.

Veel mensen, ook Christenen reageren vaak naar gelang ze er de meeste voordelen bij hebben. Een spontane bedenking wordt trouwens gemakkelijk gemaakt, zoals: welk kwaad zou er schuilen in een eenvoudige kniebuiging, als ik er toch niet in geloof?

* Het antwoord van de drie vrienden is een uiting van hun onvoorwaardelijk geloof en vertrouwen in de God des hemels. Zij zeggen aan de koning, dat zelf, al zou hun God hen niet bevrijden zij toch gekozen hebben om Hem alleen te gehoorzamen. Welk een prachtig voorbeeld geven zij hier aan alle generaties na hen.

Velen mensen denken: ik ga God dienen, dan ben ik veilig, of ik ben christen, ik probeer het zo goed mogelijk te zijn en toch komen beproevingen en tegenslagen ook op mij af. Waarom toch? Bij de drie mannen zijn zulke gedachten er niet, zij laten alles over aan de wijsheid van hun God. Zij waren reeds gegroeid in hun vertrouwen op God, eerst door de kwestie van hun voeding, daarna in de bange dagen toen Nebukadnezar de uitleg van zijn droom eiste. De woorden: “*zelf indien niet*” doen ons denken aan de woorden van Jezus in Gethsémane. Zij wilden niet graag sterven, maar méér dan dat wilden zij Gods geboden trouw zijn, ook als Hij niet zou ingrijpen. **Math. 26: 42**

5. Gods ingrijpen. Dan. 3: 19-25

* Hier lezen wij hoe het verder gegaan is. In het leven van een gelovige gebeurt het niet zelden dat moeiten en zorgen toenemen naarmate zij vastbesloten hebben de Here trouw

te zijn. Ook toen was dit het geval: de oven werd zeven maal heter gestookt, en enkele sterke mannen van de koninklijke lijfmacht moesten de vrienden binden en in de vuuroven werpen. **Vers 22** Door de geweldige uitslaande vlammen werden meerdere mannen zo ernstig verbrand dat het hun leven kostte.

Nebukadnezar woonde persoonlijk de strafuitvoering bij.

Hij deed een ontzettende vaststelling, die indruiste tegen alle natuurwetten. Verzen 24, 25 De drie mannen branden helemaal niet op, meer nog, de God van Israël die door Nebukadnezar werd uitgedaagd, openbaarde zich. Een geheimzinnige vierde persoon was plots, bij de drie mannen die zich onbeschadigd bewogen in de vlammen gloed. De koning was helemaal ontsteld en kon niet geloven wat hij zag.

* **Dan. 3: 26- 27** Alle grootheid en waardigheid vergetende kwam de koning naar de oven toe en riep hen bij zich. Vergeten, was het gouden beeld dat met zoveel pracht en praal en muziek was onthuld. Op onvergetelijke dramatische wijze werd het afgodenfeest afgebroken. Iedereen wilde de drie jonge mannen zien die het hadden aangedurfd, het bevel van de koning te weerstaan en door hun God op wonderbare wijze waren verlost.

6. Nebukadnezar looft de God des hemels. Dan. 3: 28- 30

* Wie had ooit kunnen denken dat het feest zo een ontknoping zou kennen. Nebukadnezar loofde op een buiten gewone wijze, in het zich van alle aanwezigen de God van Sadrach, Mesach, en Abednego voor zijn wonderbaar ingrijpen. Het bericht van de bovennatuurlijke verlossing van de drie Hebreeuwse jongemannen werd megedragen door de vertegenwoordigers van de verschillende nationaliteiten, die door Nebukadnezar werden uitgenodigd voor de inwijding van het beeld. Door de trouw van zijn kinderen werd: 'Gods naam en macht' heinde en verre bekend gemaakt en verheerlijkt.

* Het is merkwaardig hoe God zich kenbaar maakte in Babylon. Hij verplichtte Nebukadnezar niet in Hem te geloven, maar Hij manifesteerde zich, zodat de koning de gelegenheid kreeg Hem aan te nemen of niet. Nebukadnezar deed een openbare belijdenis, maar in de uitvaardiging van zijn decreet (**vers 29**) ging hij weer zijn rechten te buiten: het decreet bevatte dezelfde bedreiging als tegen de wijzen van Babel. **Dan. 2: 5** God daarentegen dwingt niet, Hij houdt rekening met de vrije wil van de mens.

* Vandaag, is in onze wereld de verwarring van Babylon alom tegenwoordig, astrologen, magiërs, tovenaars, geleerden elk heeft zijn zeg en inbreng in de maatschappij. Als Christen zitten wij er midden in, ook nu wil God zich kenbaar maken aan de wereld. Het boek Daniël toont ons onder meer dat Hij daarvoor zijn kinderen, (de gelovigen die Hem onvoorwaardelijk trouw zijn) gebruikt.